Advies van de Hondenbescherming

voor veilige en aangename losloopgebieden voor honden

Dit advies over veilige en aangename losloopgebieden voor honden is opgesteld in overleg met, en grotendeels gebaseerd op informatie van de Hondenbescherming, die ook in 2024 weer een evenement voor gemeentelijke hondenbeleid organiseerde.

Inhoud

1. Locatie en afmeting 1
2. Beheer 2
3. Bebording en afrastering 2
4. Regels en communicatie 3
5. Onveilige losloopgebieden 3

1. Locatie en afmeting

Hondenbezitters hebben begrip voor de wensen en noden van anderen. Ze hebben echter ook recht op een veilige en voldoende ruime plek om hun honden uit te laten. Veel losloopgebieden zijn klein of slecht gesitueerd. Kies als gemeente voor grotere losloopgebieden. Een groot losloopgebied maakt diverse bewegingsvormen zoals lopen, rennen, graven, spelen en springen mogelijk. Het kunnen uitvoeren van deze diverse bewegingsvormen is noodzakelijk voor het welzijn van honden. Een passende **oppervlakte van een hondenlosloopgebied bedraagt minimaal 5000 m^2**, zijnde een halve hectare, vergelijkbaar met de oppervlakte van een voetbalveld. Het is niet handig om **fietspaden** door losloopgebieden te laten kruisen. Zeker brommers houden weinig rekening met wandelaars en hun dieren. Maar ook (race)fietsen hebben vaak weinig oog voor hondenbezitters die vaak hun kind en hond tegelijk in de gaten moeten houden. Het naast een **drukke verkeersweg** situeren van uitlaat-/losloopplekken stimuleert hondeneigenaren ook niet om er gebruik van te maken en creëert risicovolle situaties. **Een geschikte locatie is dus rustig gelegen, niet doorkruist door fietspaden en niet geflankeerd door drukke wegen (zonder afdoende afrastering).**

2. Beheer

In tijden van bezuiniging wordt vaak op maaien bezuinigd. Toch is het niet verstandig om te bezuinigen op het maaibeheer van losloop- & uitlaatgebieden. Hoog gras maakt het terrein niet alleen minder toegankelijk voor de honden(bezitter), maar brengt ook risico's met zich mee:

1) Berenklauw

Berenklauw kan, zeker als de zon schijnt, uiterst onaangename brandwonden geven. De plant (vooral de stengel en bladsteelharen) kan ernstige huidirritatie geven of zelfs derdegraads brandwonden. Wonden genezen vaak slechts langzaam. Een vervelend risico dus voor de hondenbezitter die zijn hond wil uitlaten. Ook voor de (voetzolen) van de hond kan berenklauw risicovol zijn. Het wegnemen van maaisel dat berenklauw bevat is ook daarom dus zeer wenselijk.

2) Grasaren

Grasaren of kruipers zijn voor honden uiterst gevaarlijk. Juist in hoog gras zijn veel grasaren aanwezig. Ze kunnen in oren of huid (bij poten) binnendringen en daar al dan niet blijvend schade geven aan trommelvliezen of bewegingsgestel. Verwijdering vindt daarom dikwijls plaats door een dierenarts en kan bijzonder lastig en ingrijpend zijn. Vooral in het hoogseizoen met bloeiende grassen is het operatief verwijderen van grasaren een veelvoorkomende ingreep door de dierenarts.

3) Teken

Hoewel ook honden risico's lopen bij tekenbeten, zijn het voornamelijk de eigenaren die hier risico lopen op de nare ziekte Lyme die ook tot aanzienlijke economische schade kan leiden door langdurig verlies van mogelijkheid tot (volledige) deelname op de arbeidsmarkt.

4) Kuilen en obstakels

Als door veelvuldig gebruik of graven kuilen ontstaan in een losloop-/uitlaatgebied is het noodzakelijk dat deze schade wordt hersteld. Er zijn regelmatig ongelukken doordat honden en mensen in kuilen stappen en schade oplopen aan het bewegingsgestel.

3. Bebording en afrastering

Het wordt welwillende hondenbezitters nog wel eens aangerekend dat zij zich niet aan de richtlijnen ter plaatse houden. Dit is niet altijd onwil. Bebording wil nog wel eens ontbreken of slecht leesbaar zijn. Zorg daarom voor duidelijke aanduidingen over wat waar mag en wat niet.

Binnen veel gemeenten is grond schaars en/of duur. Losloopgebieden voor honden willen daarom nog al eens in een druk gebied liggen. Zorg in dat geval in elk geval voor veiligheid voor hond, hondenbezitter en verkeer. Een goede (voldoende hoge en niet scherpe) afrastering is absoluut de investering waard.

Loopt een losloopgebied langs water? Dan zou ook hier een afrastering geplaatst moeten worden wanneer het water geen aflopende kant heeft of als het water vervuild is. Het eerste voorkomt ongelukken met honden die het water niet veilig in/uit kunnen. Het tweede voorkomt ziekte en sterfte als gevolg van het te water gaan van honden in vervuild water. Bij stilstaand water is het van belang dat gemeenten bij warm weer tijdig waarschuwen voor blauwalg door het plaatsen van borden. Veel niet-stromend water is immers interessant voor honden, maar blauwalg is gevaarlijk voor mens en dier.

4. Regels en communicatie

De gemeente kan een goed, verantwoord gebruik van een losloopgebied stimuleren door:

1. Werk samen met een opgeleide hondengedragsdeskundige of – trainer. Deze kan in het gebied workshops houden die hondenhouders de kennis, vaardigheid en houding bijbrengt die verantwoord gebruik van het losloopgebied stimuleert.

2. Overweeg om gebieden die kwetsbaar zijn enkel toegankelijk te maken voor die hondenhouders die een cursus/workshop of andere instructie of educatie gevolgd hebben.

3. Zorg voor duidelijke (dus voldoende groot, niet overgroeid en niet alleen in tekst, maar ook in beeld) instructies over wat wel/niet mag in een gebied.

4. Faciliteer! Wil je dat hondenontlasting wordt opgeruimd? Faciliteer dit dan met een afvalbak op dit terrein om te voorkomen dat de hondenhouder een half uur met een gevuld opruimzakje moet rondlopen en deze elders weggooit.

Daarnaast is het bij de voorbereiding van een (nieuw) hondenlosloopgebied aan te raden, gebruikers en omwonenden vanaf het begin te betrekken, eventueel via een zienswijzetraject.

5. Onveilige losloopgebieden

Voorbeelden van onveilige losloopgebieden zijn er helaas ook. De afbeeldingen staan hier:

Foto's onveilige losloopgebieden (hondenbescherming.nl)